

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทย : ศึกษาเชิงเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ ต่างประเทศ และภายในประเทศ
คำสำคัญ	งานสร้างสรรค์สืบเนื่อง/งานสร้างสรรค์ที่ปรากฏอยู่ก่อน/งานต้นฉบับ/การริเริ่มด้วยตนเอง/เนื้อหาสาระของงาน
นักศึกษา	วิทยา สุขสกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. ช้องนาง วิบุษานุพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การให้คำนิยามและการตีความงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง การได้มาซึ่งความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องภายใต้หลักเกณฑ์ Originality พร้อมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการได้มาและขอบเขตการให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ในระดับระหว่างประเทศ ต่างประเทศและภายในประเทศ ตลอดจนนำเสนอแนวทางแก้ไขความไม่ชัดเจนของบทนิยาม รวมทั้ง แก้ไขเพิ่มเติมตัวบทกฎหมายที่มีความเคร่งครัดเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องที่ทำหรือก่อกำเนิดขึ้นจากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบกฎหมายลิขสิทธิ์ดังกล่าว พบว่าการให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 นี้ มีปัญหาหลายประการ กล่าวคือ ประการแรก ขอบเขตของคำจำกัดความคำว่า “งานสร้างสรรค์สืบเนื่อง” ค่อนข้างคลุมเครือไม่ชัดเจนและแคบเกินไป ประการที่สอง วิเคราะห์ความไม่ชัดเจนและมาตรฐานการปรับใช้หลัก Originality กับงานสร้างสรรค์สืบเนื่องโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในศาลไทย

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ด้วยการให้คำนิยามและคำอธิบาย คำว่า “งานสร้างสรรค์สืบเนื่อง” อย่างชัดเจนในตัวบทกฎหมาย นอกจากนี้ ควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้มีความยืดหยุ่นในการคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องในกรณีไม่ได้รับอนุญาตให้สร้างสรรคงานจากเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อสร้างระบบ

การให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์สืบเนื่องภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยตัดเทียมและมีประสิทธิภาพเหมือนกฎหมายลิขสิทธิ์ของระหว่างประเทศและต่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน